

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg må forstå svaret derhen, at det mener fru Pia Gjellerup ikke sker i øjeblikket, og derfor foreslår man så, det ligger allerede i teksten til forespørgslen, at genskabe et råderum. Derfor kan man sige, at præmissen er forkert, for der er råderum. Der er taget højde for, at der er ældre, børn osv. Det ligger faktisk i hele forhandlingsaftalen mellem regeringen og KL, at man udmærket ved – der er sådan set ikke noget, der kommer ud af den blå luft – at der både er børn og ældre. Det er også derfor, at ansvaret er placeret der, hvor ansvaret nu er. Så vi har sådan set sikret kommunerne opgaver. De, der havde tillid til kommunerne i forhandlingerne om kommunalreformen, har placeret opgaverne der og sikret, at pengene altså også lander der. Så vi har et råderum, der er fornuftigt.

Men mit spørgsmål var jo: Hvis nu fru Pia Gjellerup vil holde skattestoppet, hvordan er det så lige, pengene skal fremkomme til den der øgede satsning, som jeg forstår fru Pia Gjellerup vil? Eller er det der med interessen for skattestoppet bare et blålys? Skal man regne med, at opgaven, som Socialdemokratiet nu vil have en vedtagelse om, i bund og grund, i givet fald, hvis det skulle gå så galt, at man fik magt, som man har agt – man kan håbe, det varer længe – så blot løses ved, at der udskrives flere skatter, at man så glemmer alt om skattestoppet? Er det ikke virkelighedens verden, når det kommer dertil?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg går ikke ud fra, at hr. Leif Mikkelsen mener, at Venstres formand, før han blev statsminister, løj over for vælgerne.

Jeg har det samme svar, som den nuværende statsminister havde, da han endnu ikke var statsminister. Det synes jeg var et rigtigt svar. Det er bare ærgerligt efter min mening, at han ikke fulgte det op, for spørgsmålet om at have en ligelig økonomisk vækst i den offentlige sektor og den private sektor er faktisk det, der har været tilsigtet med de økonomiske planer, som regeringen siger den følger. Men det gør den ikke, for den fastfryser en offentlig lavvækst, mens man har en stærk og kraftig privat vækst.

Det er noget af det, vi har syntes, man skulle tage fat på i de velfærdsforhandlinger, som vi er i gang med nu, og som burde kunne føre til, at vi i stedet for at skulle løse velfærdsproblemer på

lang sigt ved ikke at gøre noget, løser dem ved at gøre noget nu og derved have råderum til, at den offentlige vækst kan være ligelig med den private vækst, samtidig med at man holder skatterne i ro.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke bedt om flere korte bemærkninger. Vi går så videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Leif Mikkelsen fra Venstre.

KL 13.45

Leif Mikkelsen (V):

Nu er vi så ved den forespørgsel, oppositionen har ønsket, om rammerne og især om det at genskabe råderum. Denne forespørgselsdebat vil jo sikkert komme til at cirkulere om de samme elementer, som vi har drøftet jævnligt omkring kommunestyret, når vi har diskuteret udligningsreform, kommunalreform osv., nemlig om pengene nu også var til rådighed.

Jeg synes, det er værd at minde om, at denne regering med kommunalreformen havde som hovedsigte at placere opgaverne i kommunerne uden at stille spørgsmål om, hvorvidt der var manglende tillid til kommunerne, havde en fast tro på, at kommunestyret skal være det bærende element i de borgernære opgaveløsninger i fremtidens Danmark.

Denne regering troede altså på kommunerne og har tillid til kommunerne, og dermed lægger vi opgaverne der, og der er grund til at glæde sig over, at de også selv har taget sig af de opgaver, der lå i amterne. Det har været klokkeklart, at pengene fulgte med disse opgaveløsninger, og derfor kan de selvfølgelig for de samme penge også løses i kommunerne, hvor de tidligere kunne løses et andet sted.

Så er der det, og jeg holder næsten af at gentage det, at i denne regerings levetid, siden vi har fået denne borgerlige regering, har den decentrale struktur været prioriteret økonomisk set. Det er der, væksten er placeret, det er der, de borgernære opgaver er. Det vil sige, at den vækst i den offentlige sektor, som denne regering forfølger i respekt for balancen mellem den offentlige sektor og den private sektor, faktisk er det, der er fundamentet for, at økonomien i Danmark i det hele taget er i balance og er i god balance og i øvrigt har ført til, at vi har kunnet afvikle gælden.

Så der er meget at glæde sig over ved den økonomiske prioritering, der har været foretaget